

USTEC·STEs

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC)

www.sindicat.net

Franqueig
concertat
02/444

Número 512

**Eina Sindical
d'Informació**

**LA LOMLOE, UNA
NOVA LLEI ESTATAL
D'EDUCACIÓ AMB
ELS MATEIXOS
PROBLEMES DE
SEMPRE I NOUS
PERILLS**

LA LOMLOE, UNA NOVA LLEI ESTATAL D'EDUCACIÓ AMB ELS MATEIXOS PROBLEMES DE SEMPRE I NOUS PERILLS

La Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre per la qual es modifica la LOE de 2006, també coneguda com a LOMLOE i Llei Celáa –la ministra que la impulsà– va ser aprovada al Congrés espanyol el 19 de novembre de 2020, al senat el 23 de desembre del mateix any, i publicada al BOE. Això implica que és l'actual llei orgànica que regula l'educació, que és completament vigent, que substitueix la LOMCE de 2013 i que es fonamenta, tal com estableix el seu enunciat, en una reforma que té com a base la Llei Orgànica d'Educació de 2006, elaborada pel govern socialista de l'època Zapatero.

La Llei va ser aprovada per 177 dels 176 vots necessaris, i va comptar amb el suport de PSOE, Unidos Podemos, PNV, ERC, Más País, Compromís i Nueva Canarias. Com ja ha succeït amb totes les lleis educatives de les darreres dècades, ha suscitat importants polèmiques públiques, especialment respecte a:

- Les llengües vehiculars
- El paper de l'escola concertada
- El paper de l'educació general
- La qüestió de la religió i la matèria de valors cívics
- Les qüestions relatives al gènere i el respecte a la diversitat sexual
- La promoció i repetició de curs
- El paper i l'impuls del 0-3
- El nou batxillerat generalista o “competencial”
- La recuperació d'algunes competències dels Consells Escolars de Centres respecte la LOMCE

La Llei sembla no haver satisfet ningú. Probablement tampoc al propi govern i als grups que l'hi va donar suport. Bona mostra d'això va ser el cessament, a principis del mes de juliol de 2021, mig any després d'haver estat aprovada, de la ministra d'Educació Isabel Celáa.

Tanmateix, la llei ha de ser desplegada en base a decrets curriculars, la Llei de Formació Professional, i altres possibles normes que es regiran d'acord amb la LOMLOE com ara una Llei de Funció Pública Docent. En qualsevol cas, caldrà tenir ben presents l'articulat, i sobretot la part dispositiva.

ELS CONTINGUTS

S'expressa una clara voluntat de recuperar la LOE (2006), de fet, la llei s'expressa com a un article únic que deroga els canvis de la LOMCE (Llei Wert de 2013) i que retoca la Llei Zapatero-Gabilondo introduint alguns nous canvis.

ELEMENTS GENERALS

A nivell general, la nova llei d'educació presenta una redacció desordenada i algunes ambigüitats i incongruències. Probablement això és una conseqüència del complex procés de negociació, esmenes i transaccions durant la tramitació parlamentària. Cal recordar que va rebre esmenes de pràcticament tots els grups parlamentaris, i sembla que també hi va haver algunes intervencions discretes pel part del Departament d'Educació en la direcció de poder validar alguna de les seves pràctiques irregulars vinculades a la discrecionalitat en el nomenament de docents.

En termes generals, aquesta llei sembla millor que la LOMCE, si més no, en la seva retòrica. Ara bé, es mantenen aspectes neoliberalis en el llenguatge i continguts, com ara la reiteració de

termes com “emprendimiento”, de manera transversal a les àrees, i es manté el principi de “lliure elecció” que, bàsicament serveix per protegir els concerts educatius. De la mateixa manera, la insistència, a tots els nivells, d'aquesta idea de posar l'escola al servei del sistema productiu contrasta amb l'absència de referència a l'economia social, el treball per al bé comú o una activitat en benefici de tothom.

D'altra banda, la definició d’“administracions educatives” és massa inconcret i això pot resultar problemàtic per determinar qui té competències per decidir elements importants, com ara el currículum, la llengua o altres elements estratègics. En qualsevol cas, podria ser un comodí que fes servir l'estat per poder recentralitzar l'educació, o, pel contrari, a l'hora d'externalitzar-la, per exemple, com ha passat amb el 0-3 de les entitats locals.

Una de les coses que es veuen positives són les passarel·les entre etapes educatives: de FP Bàsica al Grau Mitjà; i del Grau Mitjà al Superior, i les equivalències que hi corresponen (FPB a l'ESO), i GM a Batxillerat.

L'obsessió per millorar taxes de graduació (d'acord amb els objectius UE 2030) podrien tenir com a conseqüència la devaluació dels títols, i que això pogués tenir conseqüències perverses, com ara que no valgui el mateix una titulació d'un determinat centre d'elit que el d'un gueto. De fet, podria propiciar un mercat educatiu en el sentit que ja succeeix a Estats Units o el Regne Unit, i una creixent privatització-competitivitat.

Malgrat la retòrica progressista i benintencionada, en cap moment es parla d'una llei d'acompanyament pressupostària, ni tampoc apareix una proposta de modificació de ràtios.

La llei continua garantint el “dret d'elecció d'escola des de la perspectiva de la família”. Això s'especifica a l'art 84.1. Això, com és obvi, implica que no hi ha previstos mecanismes concrets per evitar la segregació educativa i la consolidació de l'escola concertada. En cap cas es fa referència a la doble xarxa. Això demostra que l'oposició conservadora, desfermada en esmenes a la totalitat per part del Partit Popular, respon més a elements propagandístics que a fonaments reals.

ELEMENTS DECLARATIUS

Hi ha tot un conjunt d'aportacions i novetats, en principi, positives: referències a perspectiva de gènere, cultura de la pau i no-violència, canvi climàtic, voluntat de “desverticalitzar l'estructura dels centres”, encara que semblen més de caràcter declaratiu i retòric que amb efectes pràctics. Al cap i a la fi, es poden considerar més simbòlics que prescriptors.

FRACÀS EDUCATIU I PROMOCIÓ

Es percep una voluntat clara de minimitzar –o maquillar– el fracàs educatiu. En tot cas, la llei assumeix els objectius europeus al respecte de l'anomenada “Agenda 2030” i les recomanacions de l'OCDE que pretén rebaixar-lo fins al 10%, i amb una gran majoria d'estudiant cursant estudis post-obligatoris, com a mínim, fins als 18 anys. Es planteja la flexibilitat del currículum com a eina de promoció de curs i maquillar estadístiques incrementant taxes de graduació. De fet, tot això s'està concretant en la definició del nou currículum i en la supressió de les proves d'avaluació finals.

INNOVACIÓ I QUALITAT EDUCATIVA

Hi ha una referència constant a l'ensenyament “per competències” i la “innovació educativa”, tal com determinen els organís-

mes internacionals, molt especialment l'OCDE. Pel que fa a qualitat educativa, es parla de "qualificació i formació del professorat, treball en equip, dotació de recursos,..." encara que també "autonomia pedagògica, organitzativa, de gestió i funció directiva."

Es fa referència explícita a la possibilitat de treballar per àmbits, al treball per projectes educatius, competència digital, "emprenedoria" i altres elements reivindicats per l'OCDE, MRPs i les modes de la "innovació". Apareix constantment el concepte "flexibilització curricular".

També es detecten alguns problemes potencials. D'una banda planteja la possibilitat, en funció de l'"autonomia pedagògica" que alguns centres puguin ampliar horari i calendari. Això, interpretat, podria ser a causa de les pressions de la Generalitat per justificar la restauració de la sisena hora, o el seu manteniment actual en el nombre residual que encara la mantenen.

CURRÍCULUM

S'estableix que el Ministerio estableix el 50% del currículum a aquelles CCAA amb llengües cooficials, i un 60% a aquelles que no el tinguin (art. 6.6.)

PÚBLICA I PRIVADA

Malgrat un llenguatge progressista i l'expressió de bona voluntat de declarar l'ensenyament públic "eix vertebrador del sistema educatiu", no pensen tocar la concertada ni acabar directament amb el sistema de quotes il·legals. Contràriament a la propaganda difosa per sectors de la dreta, no es qüestiona que es continuï fent arribar diners públics a l'escola privada. De fet, defineix el Sistema Educatiu com el conjunt d'agents públics i privats que presten el servei en un sentit molt similar al que apareix a la LEC (2009).

D'altra banda, a l'Art. 88 no elimina les "hores complementàries

de la concertada" i es limita a posar advertiments. Parla de "voluntarietat" d'aquestes i deixa la porta a continuar pagant "voluntàriament" per activitats extraescolars i "servicios escolares" (no especifica quins ni què són). En altres termes, continuïtat total respecte a allò que ja venia succeint i que esdevé un dels elements claus de la segregació social (les quotes són dissenyades, a banda de per obtenir beneficis empresarials, per barrar el pas de determinats sectors socials).

A l'art. 109 parla, a nivell teòric, d'impulsar i incrementar l'oferta pública –factor que explica la irritabilitat de la dreta–. Ara bé, si bé la llei explica que vol assegurar-la, no s'estableixen mecanismes perquè així sigui possible, i sembla que tot plegat ho supedita a la situació econòmica.

A la DA 25a s'explicita que no serà possible segregar nens i nenes per raó de sexe en centres amb fons públics (això també explicaria la irritació d'alguns grups polítics vinculats amb algunes agrupacions religioses). S'entén que és un intent legal de donar suport a aquelles autonomies que ho han intentat (com Andalusia i Catalunya) i a qui el Suprem i el Constitucional els ho han impedit per sentències.

A la DA 29a.2 es preveu modificar els mòduls dels concerts (com de fet, ja ha succeït a Catalunya) per apujar el finançament públic als centres privats (o també podria ser per legalitzar el que ja s'ha estat fent durant tota la crisi).

AUTONOMIA I DIRECCIONS

També es parla de "direccions professionals", que actuen com a "caps de personal" (Art. 132) que contrasta amb una millora, respecte a la LOMCE pel que fa a la selecció de les direccions (un terç del claustre, un terç membres no docents del Consell Escolar, i un terç Administració) i la reversió d'algunes competències als òrgans col·legiats, molt especialment, del Consell Escolar de

Centre. Segons l'art. 127, dues terceres parts del consell escolar del centre les pot revocar o proposar un/a director/a.

Continua la retòrica del “lideratge pedagògic” de les direccions (art. 131), que pot promoure experimentacions, o innovacions (Art. 132). La part positiva és que no parla de cos de direccions, a diferència del que passa amb la LEC. Ara bé, faculta al Ministeri o a les Administracions Educatives a organitzar els cursos de direcció (Art. 135).

A l'art. 124.5 es responsabilitza les direccions d'informar i dur a terme els protocols contra la violència i el bullying.

L'art. 120.3 i 4 és perillós, en el sentit que explicita que en virtut de l'autonomia i del projecte de centre, hi pugui haver variacions en recursos econòmics, materials i “humans”, la qual cosa, segons com pugui interpretar-se l'article, podria ser una via oberta a triar el professorat a dit –o, més probablement, a blindar jurídicament el que fa Catalunya i comença a fer la Comunitat de Madrid, en base a decrets de Perfil i Provisió–. També resulta perillós que el centre pugui ampliar el calendari i l'horari lectiu així com les formes d'organització.

De la mateixa manera, a l'art. 122.3 sobre la possibilitat (com succeeix a la LEC) que els centres puguin obtenir recursos propis, amb el seu efecte segregador.

A l'art. 123.2, també seguint el model de la LEC, es reconeix “autonomia de gestió econòmica” amb els riscos d'externalització, també de serveis i subministres, com de fet demanava la coneguda –i fracassada– Llei Aragonès (2018), i com també apuntava la LEC (2009).

A la DA 5a, es parla de “mínim de 175 dies lectius, no de màxims, cosa que pot resultar perillosa perquè alguna administració podria experimentar la temptació d'ampliar-los.

EDUCACIÓ INFANTIL

Es fa força esment a l'Educació Infantil i es proposa incrementar les places públiques, cosa que sembla, en principi, una bona idea. Ara bé, el cert és que l'experiència fa témer una xarxa privada o externalitzada pel que fa al 0-3, com ja ha succeït a Catalunya en les dues darreres dècades. També detectem certes ambigüitats sobre l'estructura del 0-6. Algunes veus del sindicat consideren, a més, que caldria que fos obligatori, tot i que la normativa no ho contempla, i, d'altra banda, dins la UE, malgrat que es considera una etapa recomanable per reduir desigualtats socials, tampoc no ho estableix.

Respecte al 0-3 es pot dir que la LOMLOE s'inspira en el model català: teòrica universalització amb protagonisme dels municipis i sense garantia de gratuïtat, possibilitat de desregulació per externalitzacions en base a convenis.

També regula (i assegura, en certa manera) la concertació dels centres privats pel que fa al 3-6 (art. 15.2) En l'article s'observa redactat confús, entenent que per promoure o possibilitar instituts-escola i 3-16 (això podria semblar un element introduït pel Departament d'Educació de Catalunya que en fa aposta decidida i declarada). En qualsevol cas, atès que enlloc de la LOMLOE sembla aparèixer la figura de l'Institut Escola, pot haver estat fruit d'una esmena que serveixi per blindar legalment figures de dubtosa legalitat.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Pel que fa a la primària, es retorna al concepte de cicle educatiu envers els cursos rígids establerts per la LOMCE. La normativa estableix que les matèries es poden organitzar per àmbits, la qual cosa implica que això pot haver estat fruit de la pressió dels Moviments de Renovació Pedagògica (Art. 18.1). Això s'amplia

amb alguns altres elements que provenen d'una retòrica pedagògica que flirteja amb el neoliberalisme, com ara conceptes com la inclusió de principis pedagògics, com ara la competència digital, empenedoria (Art. 19.2) i treball per projectes (art. 19.4). Possibilitat de “flexibilització en organització de les àrees, els ensenyaments, espais i temps (Art. 19.5) és a dir, que s'afegeixen al corrent del que es coneix com a “innovació”, d'acord amb les pressions i les polítiques educatives globals de l'OCDE. La flexibilització també fa sobreentendre que podria implicar una devaluació del coneixement (Art. 18).

Es limiten les repeticions a un cop a l'etapa (Art. 20.3) com de fet ja succeïa anteriorment amb la LOE de 2006.

ESO

Pel que fa a l'ESO, s'acaba amb les revàlides i se substitueix per avaluacions “mostrals” de diagnosi (art. 21).

De la mateixa manera que succeeix amb la primària, es fa referència constant a competències, àmbits agrupaments flexibles, encara que també de desdoblaments, de matèries optatives i de programes de reforç (Art. 22.5 p. 25). Es percep, en qualsevol cas, un tractament pedagògic massa similar al de primària. Un dels elements que es critiquen d'aquesta llei és la presència explícita de la competència digital, social i empresarial (art. 25.6).

S'estableix el quart d'ESO com a curs amb caràcter orientador, com de fet, ja venia succeint a la pràctica.

Es contempla que el graduat ESO, o la titulació, es converteixi en una mena de certificació acadèmica d'assoliment de competències. S'entén que la llei pretén assolir una taxa de graduació pràcticament total, en base a la reducció de criteris per obtenir el graduat en ESO. Això té a veure amb estratègies internacionals que impliquen millorar les estadístiques generals de l'educació sense aplicar increments de finançament (Art. 31.1.). Això probablement busca que la no graduació no tingui efectes estigmatitzadors, tot i que d'altra banda existeix el perill d'una devaluació de coneixements.

BATXILLERAT

Entre les novetats respecte a aquesta etapa educativa, s'obre la porta a la possibilitat de cursar el batxillerat en tres cursos (Art. 32.3). Ara bé, el redactat és força ambigu i no especifica com. S'especula que aquesta és una petició especial del Departament d'Educació de Catalunya i que es deixaria a les Comunitats Autònomes a regular-lo pel seu compte. En la discussió al voltant d'aquesta qüestió es considera que podria tenir efectes estigmatitzadors, i que la coexistència entre un Batxillerat de 2 i un altre de 3 cursos podria generar importants problemes d'organització. De fet, això ja està passant a la pràctica, i generen problemes pels nombrosos forats als horaris dels alumnes.

Lligat a això, també com a novetat, apareix una nova modalitat, la del Batxillerat “general”, o per dir-ho en altres termes, no especificat (Art. 31.1 d). Això també s'especula que pugui ser una petició del Departament d'Educació que ja fa temps que ve treballant per un batxillerat que vagi orientat cap a la Formació Professional, o per a aquells alumnes que, a la finalització de l'ESO, no hagin obtingut prou puntuació per ésser admès en un Grau Mitjà, o potser per fer un “batxillerat competencial” adreçat a aquell alumnat sense prou nivell acadèmic i evitar l'abandonament durant el primer curs, amb percentatges del 30-35%.

Es podria inferir, doncs que el batxillerat general podria acabar essent un batxillerat mixt dels anteriors a la LOE. Es consideren

els possibles efectes perversos que podria tenir tot plegat, perquè en algunes ocasions la falta de matèries de modalitat impedia cursar amb normalitat determinades especialitats. De manera que si se suprimeixen aquestes obligacions, podria ser més fàcil que els instituts deixessin d'oferir algunes assignatures. Sense assignatures i flexibilitat, l'Administració podria suprimir professorat. De la mateixa manera, com a conseqüència, es podria potenciar l'Institut Obert de Catalunya perversament com a manera d'estalviar-se oferta educativa d'algunes matèries. En aquest sentit, l'art. 34.5 és una esquadra que permet no oferir matèries, cosa que pot discriminar alumnes i centres petits.

Apareix també la possibilitat de dissenyar batxillerats customitzats (Art. 34.7 p. 32), és a dir, que se surtin de la normativa general. Podria ser (no ho especifica) per encabir experiències que no estan contemplades per la normativa (com el Batxillerat Internacional) o per donar cobertura a experiments pedagògics.

També es constata l'absència de modalitats de batxillerat per a alumnes que volen cursar posteriorment un GSFP, com per exemple Educació Infantil.

Hi ha, d'altra banda, una absència important dins la llei: cap norma que obligui a l'existència d'una oferta suficient de batxillerat nocturn com a mesura d'equitat social.

Se suprimeix, respecte a la LOMCE, la prova de final de batxillerat (la revàlida) i es manté la selectivitat, (la LOMCE preveia eliminar-la) (Art. 38) fet valorat positivament perquè implica igualtat d'oportunitats i conjura -momentàniament- els perills que la “innovació” serveixi per desregular les etapes educatives i potenciïn diferències creixents entre instituts.

Es regula, també, la possibilitat que l'alumnat pugui obtenir el Batxillerat amb una matèria pendent. (Art. 37.1) No es valora negativament, tanmateix caldria que quedés clar que parlem d'alumnes que s'esforcen.

De la mateixa manera, l'article també dona cobertura (sense anomenar-lo) al TdR (Art. 35.1), que creiem que només es fa a Catalunya.

En qualsevol cas, el Batxillerat, com la resta d'etapes educatives, pot restar supeditat als diferents projectes educatius de centre.

FORMACIÓ PROFESSIONAL

Pel que fa a la Formació Professional, apareix un nou concepte: El Grau Professional Bàsic, que recull l'esperit de la FP Bàsica de la Llei Wert, encara que amb algunes diferències significatives: es pot cursar a partir que l'alumne té 14-15 anys (3r-4t ESO), dura dos anys, i la finalització amb la superació dels mòduls dóna accés al Graduat en ESO i al Grau Professional Mitjà (la qual cosa evita que esdevingui una porta sense sortida, com passava amb la LOMCE). En aquest sentit, l'article 30 explicita que aquesta etapa educativa (el Cicle Formatiu de Grau Bàsic) està adreçada a aquell alumnat que pugui “assolir les competències en un entorn vinculat al món professional.”

Una de les altres novetats d'aquesta Formació Professional Bàsica és que la seva aprovació equival a l'ESO. Les passarel·les es complementen amb un accés directe de FPB a GM, i de GM a GS. En el tema de les passarel·les, això s'aborda a l'article 44. Específicament, en el cas de GM a GS això només serà possible superant algunes matèries de Bat (Art. 37.2)

Tots els cicles formatius inclouran fase pràctica dual als centres de treball (Art. 42.2) i adaptacions del currículum. També s'obren possibilitats de modalitats semipresencial i a distància.

Sobre l'oferta educativa, a l'art. 39.6 es dóna capacitat a les comunitats autònomes per establir procediments de detecció d'oferta de graus d'acord amb les necessitats productives. Això es veu negativament perquè posa el sistema educatiu al servei de l'empresa. Això pot fer massa dependent el sistema educatiu i nega la possibilitat del Departament d'Educació o les administracions públiques per fer una planificació educativa per redirigir o reorientar el sistema productiu.

D'altra banda, es considera erroni que la FP tingui una especialització excessiva, especialment davant la perspectiva de canvis tecnològics o en l'organització del treball. Es considera que caldria tenir una FP que permeti el màxim de visió integral possible. En aquest sentit, i a diferència excessivament economicista de la LOMLOE, es considera que la FP caldria que fos al servei del progrés socioeconòmic i humà, com a part de la formació integral que el sistema públic ha de garantir a tota la ciutadania, i no pas posar-se al servei incondicional de la productivitat empresarial.

Es valora positivament que es donin facilitats perquè alumnes amb necessitats educatives específiques puguin accedir als estudis de FP. Ara bé, creiem necessari articular els mecanismes adients per controlar l'accés als estudis reglats i per a l'obtenció del corresponent titulació i evitar, així, possibles fraus com ara les compres de títols acadèmics com ja està passant amb l'FP online privada.

Pel que fa al professorat de FP (arts. 94-95), no apareix el terme "màster" i parla de "postgrau", entenem que per deixar obert l'ensenyament d'algunes assignatures i obrir la porta als tècnics especialistes. Aquest darrer article, el 95, en cap moment fa esment del PTFP sense titulació universitària.

A la DA 32a es posa la base a la regulació de la certificació de competències professionals de la Formació Professional. Això es pot percebre també com a un impuls a la liberalització de la FP, especialment per part de la patronal privada.

ENSENYAMENTS ESPECIALS

Segons l'Art. 31.2, a les escoles d'art i disseny es manté una prova específica d'accés per a l'alumnat. Es considera que això continua essent una eina per evitar que hi hagi alumnat amb el corresponent increment de places necessàries, si s'escau, amb l'increment d'ofertes.

Es constata que amb els estudis d'art i disseny s'obté l'equivalència amb el batxillerat artístic.

EDUCACIÓ INCLUSIVA

Defineix l'Educació inclusiva com a principi fonamental (Art. 4.2), ara bé, en aquests principis declaratius, no apareix cap mena de concreció.

Hi ha un cert aire durant tota la redacció que podria deixar entreveure que els centres d'educació especial podrien tenir els dies comptats. No es diu de manera obertament, tanmateix hi ha una filosofia de fons en aquesta direcció.

Hi ha diversos elements i un llenguatge comú que recorda la LEC i el Decret d'Inclusió del Departament. Teòricament parla que, en la decisió d'escolarització hi haurà el parer de les famílies. No concreta de quina manera (i amb quins recursos) es podrà aconseguir una escola inclusiva. Aquest capítol és més declaratiu (i de constatar determinades intencions) que de concretar com s'hi arribarà.

A l'art. 74., s'especifica que, davant d'una discrepància, sempre guanyaran les famílies que prefereixin el règim més inclusiu. I que la ràtio hauria de ser inferior, sense concretar en xifres.

No s'esmenta ni s'especifica el personal laboral destinat a l'Educació Inclusiva.

A l'art. 73.5. Parla de garantir l'oferta formativa de "las lenguas de signos españolas". És massa ambigu aquest enunciat, potser per evitar anomenar la llengua de signes catalana a la pròpia llei. O potser vol excloure les llengües de signes que no siguin l'espanyol?

ESCOLA RURAL

A l'Art. 82 parla de garantir un lloc d'escolarització gratuït sense especificar que sigui públic. Per tant, blindar la concertada. També manté la continuïtat del menjador i transport gratuït a tot aquell alumne que s'hagi de desplaçar de municipi (com fins ara) (no especifica si això s'estén a tota l'obligatòria. Assenyalat també (art. 82.5) "Formació específica per a docents àmbit rural". Aquest és un article, en tot cas que tracta de blindar l'escola rural.

Això es percep com a positiu perquè sembla "blindar". Ara bé, en cap moment parla d'instituts-escola. Tampoc no esmenta, ni resol la situació alegal, que es dona a moltes zones rurals, de l'escolarització "a casa" (el fenomen del homeschooling) per grups de pares.

EDUCACIÓ NO FORMAL

L'aparició d'una referència a l'educació no formal és una novetat (Art. 5 bis), segons la qual, es pretén regular i coordinar aquest àmbit. Ara bé, que sigui esmentat, sense més concrecions, podria semblar declaratiu, o bé un punt sorgit com a pressió de determinats lobbies del tercer sector. Caldrà mirar si més endavant s'insisteix en això, cas en el qual, podria significar la porta d'entrada a un ensenyament o ensenyaments de baixa qualificació i a conveïència de certs interessos empresarials.

ESCOLES DE SEGONES OPORTUNITATS

A l'article 72.5. s'ofereix cobertura legal a una pràctica preexistent: les escoles de segones oportunitats. Es critica que puguin ser institucions privades que disposin d'un ampli marge de llibertat al respecte, com de fet ja passa en alguns països, i com de manera no massa pública, ja està passant a Catalunya. Això deixaria obertes les portes a "fundacions sense ànim de lucre" que cada vegada formen part d'un entramat institucional cada vegada més potent, i no deixa de representar una externalització del sistema.

EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES I A DISTÀNCIA

Es valoren positivament els esments a la importància de l'Educació de Persones Adultes. Tanmateix, això podria comportar el risc de reduir -com ja s'està produint- l'oferta d'estudis reglats nocturns.

A l'art. 70 bis "tecnologies digitals i formació d'adults" es percep com un perill l'èmfasi que es fa a favor de l'educació a distància perquè pot ser una excusa per reduir recursos i escola presencial. Això es podria estendre a la postobligatòria, com succeeix a l'IOC, i implicaria reduir l'oferta formativa als instituts.

LLENGUA

Un dels elements criticables és que constantment, al llarg de tot el text, es parla de "llengües cooficials" perquè, el fet de no anomenar-les pel seu nom, comporta menysteniment i infravaloració,

contràriament al tractament del castellà, que sí que és anomenat pel seu nom. (art. 18)

També critiquem les exempcions en l'avaluació del català, ja que, a banda de representar un contrasentit pedagògic el fet que no s'avalui una matèria que s'aprèn, representen una nova discriminació cap al català en relació al castellà, cas per al qual no existeix la figura de l'exempció.

La DA 38a és la que regula l'ús de les llengües, i per tant de com es reparteix castellà i català al sistema educatiu. La Disposició és clarament ambigua perquè sigui interpretable d'acord amb les preferències conjunturals del govern espanyol o el parer dels tribunals. A l'Aragó (sense anomenar-lo) deixa en mans de la lliure voluntat del seu govern que s'ofereixi o no el català a la Franja (DA 38a. 5)

SEGREGACIÓ ESCOLAR

Arts. 84 i 86: si bé es reconeix el problema i es planteja millorar els processos de matriculació, a la pràctica, no estableix mecanismes eficaços per combatre la segregació, ni tampoc posa en qüestió la concertada i les males praxis. Hi ha continuïtat respecte les lleis anteriors. No fixa un nombre màxim o mínim d'alumnat nouvingut. Estableix que les administracions (ergo, les CCAA) "podran" (ergo, si volen) òrgans de garanties. Sembla que comunitats com Madrid no volen renunciar a la capacitat de mantenir sistemes de segregació.

De la mateixa manera, a l'art. 122.3. sobre la possibilitat (com succeeix a la LEC) que els centres puguin obtenir recursos propis, amb el seu efecte segregador.

VIOLENCIA DE GÈNERE

S'esmenta el tema de la violència de gènere (Art. 102.2, 3 i 5). S'especifica la formació en l'àmbit dels centres escolars, tot i que, al nostre parer, es queda curta. Es considera que caldria fomentar la formació interna en els claustres i que la formació caldria que s'impartís a tots els docents i personal laboral. El 102.5. reconeix que s'impulsarà la privatització de la formació del professorat -"impulsar acords amb col·legis professionals i altres institucions per millorar la qualitat i formació del professorat"-

A la DA 25a, es preveu incloure temes de gènere en la formació inicial dels docents.

AVALUACIÓ

Es valoren positivament l'eliminació de les revàlides (que a la pràctica no es va aplicar mai) i la seva substitució per avaluacions "periòdiques i mostrals" (s'entén que en un percentatge de centres).

L'article 20 fixa que l'avaluació ha de ser sobre processos i no pas sobre continguts; constatem que el problema en aquesta etapa educativa no és tant treballar per competències, sinó quedar-se només amb això, buidant l'etapa de continguts i empobrint el nivell cultural de l'alumnat i la igualtat d'oportunitats. USTEC·STEs (IAC) estem per la defensa de diferents metodologies i de la llibertat de càtedra, amb l'objectiu últim de garantir l'accés de tot l'alumnat a uns coneixements universals.

A l'article 21, per la seva banda, parla de les avaluacions diagnòstiques, amb caràcter orientatiu, cosa que representa una millora substancial respecte a la LOMCE.

S'estableix una flexibilitat en l'avaluació per assolir el màxim percentatge de graduació (Art. 28.3). Aquesta proposta s'interpreta com a una manera de maquillar les xifres (i assolir els objectius de l'agenda 2030) que proposa un 90% d'alumnes escolaritzats als 18 anys. O en altres termes, que es pressionarà als equips docents per afavorir la pràctica totalitat de taxes de graduació i promoció, sense necessitat d'afegir recursos humans o materials en el sistema.

Finalment, es proposa una avaluació a final d'etapa de caràcter mostral, plurianual de caràcter informatiu, formatiu i orientador.

Una millora important respecte la LOMCE (Art. 143)

PER TOT AIXÒ, USTEC·STEs (IAC) CONSIDERA

- Que, un cop més, s'ha perdut l'oportunitat de fer una llei reguladora de l'educació a nivell estatal en base al consens amb la comunitat educativa. La normativa s'ha fet a esquesnes del

professorat, i més fruit de les pressions de l'empresariat o les institucions econòmiques internacionals (OCDE, UE,...) que en base a les necessitats del país.

- Que conté elements molt problemàtics, com hem anat comentant al llarg d'aquesta Eina, vinculats a l'absència d'una memòria econòmica, disponibilitat de recursos, protagonisme del professorat en el disseny de les polítiques educatives.
- Que manté la doble xarxa, principal factor d'una segregació educativa creixent.
- Que tracta de maquillar estadístiques abans d'abordar els problemes reals de l'educació vinculats a la carencia de recursos, precarietat laboral en l'educació.
- Que tracta de legalitzar polítiques negatives aplicades pel Departament d'Educació de Catalunya.
- Finalment, que en qualsevol cas, no conté pràcticament cap de les propostes enunciades per la ILP d'Educació on USTEC·STEs (IAC) va participar, i que és un programa educatiu i legislatiu vàlid i necessari.

BUTLLETA D'AFILIACIÓ A USTEC·STEs

DADES PERSONALS

Nom i cognoms _____
 NIF
 Data de naixement
 Adreça _____
 Codi postal _____ Localitat _____
 Adreça electrònica _____
 Tel. fix mòbil

DADES PROFESSIONALS

Centre de treball _____
 Localitat _____
 Especialitat _____
 Situació laboral: definitiva interí/na i substitucions provisional/expectativa de destinació pràctiques atur
 Col·lectiu: inf/primària secundària ptfp adults
 serveis educatius privada p. laboral universitat

DADES BANCÀRIES

Titular de la llibreta o compte corrent (nom i cognoms) _____
 Sr./Sra. director/a: faci efectius, fins a nou avís, amb càrrec al meu compte, els rebuts que li siguin presentats pel sindicat USTEC·STEs a nom meu.
 CODI IBAN
 CC
 Localitat, data _____

En formular la meva sol·licitud d'afiliació, d'acord amb el Reglament General de Protecció de Dades de la Unió Europea (Reglament UE 2016/679, de 27 d'abril de 2016), autoritzo el Sindicat USTEC·STEs (IAC) a utilitzar les meves dades de contacte per enviar-me informació del sindicat i sobre condicions de treball. També autoritzo USTEC·STEs (IAC) per fer ús de les meves dades bancàries per a les gestions derivades del cobrament de les quotes sindicals. No obstant això, podràs exercir en qualsevol moment els teus drets d'accés, de rectificació, de cancel·lació, d'oposició, a la portabilitat, a l'oblit o de limitació del tractament, mitjançant el correu electrònic protecciondades@sindicat.net, indicant clarament a la teva sol·licitud quin o quins drets vols exercir. Accepto la Política de privadesa d'USTEC·STEs consultable a <https://sindicat.net>

Signatura del titular _____

USTEC·STEs
 Intersindical Alternativa de Catalunya IAC

Barcelona 93 302 76 06
 Girona 972 20 20 34
 Lleida 973 26 30 32
 Tarragona 977 23 52 63
 Tortosa 977 51 10 46

barcelona@sindicat.net
 girona@sindicat.net
 lleida@sindicat.net
 tarragona@sindicat.net
 tortosa@sindicat.net

www.facebook.com/groups/ustecstes/

@USTECSTEs

